

Številka: 018-086/2024-3

Datum: 5. 8. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda kot predsednika senata ter Andraža Žvana in Aleksandra Petrovčiča kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Mobilni tračni transporter (Sklop 1: Izdelava prenosnega in mobilnega tračnega transporterja)*«, na podlagi zahtevka za revizijo družbe METALIA proizvodnja in trgovina, d.o.o., Dobovec, ki jo po pooblastilu zastopa Igor Marinšek, odvetnik v Mariboru (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje družbe LUKA KOPER, pristaniški in logistični sistem, d.d., Koper (v nadaljevanju: naročnik) 5. 8. 2024

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo 14. 3. 2024 objavljeno na Portalu javnih naročil (št. objave JN001580/2024-EUe17/01) in v Uradnem listu Evropske unije (št. objave 154567-2024), s popravkom.

Naročnik je 15. 5. 2024 na Portalu javnih naročil (št. objave JN001580/2024-ODL/01) objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, 24. 5. 2024 (št. objave JN001580/2024-ODL/01-P01) »*Razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila*« in 10. 6. 2024 (št. objave JN001580/2024-ODL/02) še »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), s katero je javno naročilo oddal ponudniku RUDIS poslovno združenje za inženiring in izgradnjo objektov d.o.o., Trbovlje (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), glede ponudbe vlagatelja pa ugotovil, da je ekonomsko najugodnejša, a nedopustna iz razloga, ker vlagatelj v ponudbenem

predračunu pri določenih postavkah ni vpisal cene na enoto, to pa pomeni, da vlagatelj teh postavk ne ponuja, vlagateljeva ponudba pa ne izpolnjuje vseh zahtev, ki jih je naročnik določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj je 19. 6. 2024 zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, da se zahtevku ugodi, navedeno odločitev razveljavi, vlagatelju pa povrne priglašene stroške pravnega varstva. Zatrjuje, da naročnik ni ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015, s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), ko je za ponudbo vlagatelja ugotovil, da ni dopustna. Zatrjuje, da je ravnal skladno z zahtevami naročnika in izpolnil posamezne postavke v za to predvidena polja ponudbenega predračuna. Navaja, da naročnik ni zahteval, da ponudniki v vse postavke vnesejo ceno na enoto, ampak le, da se ponudbeni predračun izpolni z vnosom posamezne postavke. Pojasnjuje, da je navedeno logično, saj gre v določenih primerih za komplete in v teh primerih je običajno, da ponudniki v ponudbeni predračun vpišejo le ceno za komplet oziroma postavko kompleta, ki predstavlja glavnino kompleta, cene ostalih postavk pa so vključene oziroma ovrednotene s ceno 0,00 EUR. V zvezi s tem zatrjuje še, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila niti ni določil, da ponudniki ne smejo vnesti cene 0 EUR oziroma ni prepovedal, da cena posamezne postavke ne sme biti 0,00 EUR. Poleg tega navaja, da je v ponudbi podal tudi izjavo, da ponudba velja za celotno naročilo v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Dodaja še, da je plačilo za predmetno javno naročilo dogovorjeno kot fiksna cena (cena na ključ), ki obsega vse stroške izvajalca, ki so potrebni za izvedbo naročila. Navaja, da je sicer v posamezne postavke vnesel ceno, a zatrjuje, da je ta irelevantna, bistvena je namreč skupna ponudbena vrednost.

Izbrani ponudnik se je 1. 7. 2024 z dokumentom »Izjasnitev o zahtevku za revizijo« št. 2400/52-24 izjasnil o vlagateljevih navedbah. Zatrjuje, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne dopušča možnosti ponudnikom, da po lastni izbiri vpišejo cene na enoto zgolj pri posameznih postavkah. Pritrjuje naročnikovi ugotovitvi, da vlagatelj postavk, ki jih v ponudbenem predračunu ni izpolnil, ne ponuja. Zatrjuje še, da ponudbi vlagatelja in izbranega ponudnika nista primerljivi ravno zaradi pomanjkljivo izpolnjenega vlagateljevega ponudbenega predračuna.

Naročnik je 11. 7. 2024 z dokumentom »Sklep« št. UPR-68/2024 (v nadaljevanju: sklep o zavrnitvi zahtevka za revizijo) zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnil kot neutemeljena. Zatrjuje, da je zahteva, da ponudniki izpolnijo za to predvidena polja ponudbenega predračuna (polja obarvana rumeno) jasna, izrecno navodilo, da se morajo izpolniti »vsa« polja oziroma »vsako« polje, pa da je v tem kontekstu nepotrebno. Zatrjuje, da je zahteval izpolnjene vse liste (zavihke) v dokumentu »Predračunska cena«, poleg tega je zahteval tudi podrobno specifikacijo predračunske vrednosti, kar lahko pomeni samo prikaz cen na enoto v posameznih postavkah. Pojasnjuje, da je bil Excel dokument ponudbenega predračuna oblikovan tako, da so bila za izpolnjevanje predvidena in odklenjena le rumena polja, kamor so ponudniki morali vpisati cene na enoto, ostala polja so bila zaklenjena in jih ni bilo mogoče izpolnjevati. Ker vlagatelj pri nekaterih postavkah ni vnesel ničesar, polja, ki so bila predvidena za izpolnitev pa so ostala prazna oziroma neizpolnjena, naročnik ni imel podlage za ugotovitev, da je ponudbeni predračun skladen z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik dodaja, da iz ponudbe ni mogoče ugotoviti, ali vlagatelj prazne postavke ponuja po ceni 0 EUR, saj je cena 0,00 EUR v stolpcu F prikazana le zaradi nastavljene formule in ne zato, ker bi vlagatelj postavko izpolnil tako, da jo ponuja po ceni 0,00 EUR. Dalje zatrjuje, da splošna izjava ne more nadomestiti drugih konkretnjših izjav in sanirati pomanjkljivosti v ponudbenem predračunu. Dodaja, da ne gre pri vseh postavkah, ki jih vlagatelj ni izpolnil, za komplete, pa tudi sicer iz predloženega predračuna ni razvidno, da bi bile neizpolnjene postavke zajete v drugih postavkah; da je potrebno upoštevati jasna navodila oziroma zahteve dokumentacije v zvezi z

oddajo javnega naročila; da vlagatelj po poteku roka za prejem ponudb ne more navajati očitkov v zvezi s tem, da cena na enoto ni pomemben podatek.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 15. 7. 2024 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in iz predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN izpolnjeni, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na Portalu javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in ponudbo vlagatelja. Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Vlagatelj zatrjuje, da naročnik ni ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je za njegovo ponudbo ugotovil, da ni dopustna, iz razloga ker ni izpolnil vseh postavk v ponudbenem predračunu.

Naročnikovo ravnanje je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega njegovih zagotovljenih sredstev. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Ker vlagatelj zatrjuje, da je izpolnil le posamezne postavke ponudbenega predračuna, kar naj bi bilo skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik pa na drugi strani navaja, da je bilo potrebno izpolniti vse postavke ponudbenega predračuna, je Državna revizijska komisija najprej obravnavala vprašanje, ki se nanaša na razlago v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določenega pravila glede izpolnitve ponudbenega predračuna.

V zvezi s tem je Državna revizijska komisija vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer v poglavje 2 »Navodila ponudnikom« v točko 2.6 (Ponudbena cena), v kateri je naročnik med drugim v četrtem odstavku določil: »Ponudnik mora k ponudbi priložiti izpolnjeno prilogo Predračunska cena (priloga Predračunska cena mora imeti izpolnjene in priložene vse liste dokumenta (zavihke) – »Rekapitulacija«, »MTT«, »PTT« in »Priključne omarice ob T-10«) s tehničnimi specifikacijami«. V poglavju 4 »Vsebina ponudbene dokumentacije« pa je v točki 4.4 (Specifikacija naročila in ponudbeni predračun) v drugem odstavku določil: »V ponudbi mora biti predložen tudi Ponudbeni predračun (dokument »Priloga 1: Predračunska cena JN 11/2024

Mobilni tračni transporter (sklop 1: Izdelava prenosnega in mobilnega tračnega transporterja)«, ki ga sestavljata rekapitulacija predračunske vrednosti in podrobna specifikacija te vrednosti, strukturirana po vrstah opreme oz. posameznih delih. Ponudbeni predračun vsebuje liste dokumentacije (zavihke) »Rekapitulacija«, »MTT«, »PTT« in »Priključne omarice ob T-10«, ki jih ponudnik izpolni z vnosom posameznih postavk v za-to predvidena polja.«.

Iz vpogleda v Excel dokument »Priloga 1 Predračunska cena JN 11/2024 Mobilni tračni transporter (sklop 1: Izdelava prenosnega in mobilnega tračnega transporterja)«, ki je del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik ponudbeni predračun razdelil na 4 zavihke: »Rekapitulacija« in »MTT – popis materiala in del«, »PTT – popis materiala in del«, »Priključne omarice ob T-10« v slednjih je podrobno specificiral zahtevane elemente in predvidel stolpec (E) »cena na enoto«, ki je obarvan rumeno in odklenjen za izpolnjevanje ter stolpec (F) »vrednost«, ki je obarvan zeleno in zaklenjen, kar pomeni, da ponudniki vanj niso mogli posegati.

Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da gre (v skladu z njeno ustaljeno prakso) zahtevo, ki je jasna, razlagati tako, kot je zapisana, in je torej ni dopustno razlagati izven okvirov pomena, kot izhaja iz njene jasne dikcije, ter kot so ga lahko razumeli tudi vsi običajno skrbni gospodarski subjekti. Pomensko jasni jezikovni znaki namreč ne potrebujejo razlage oziroma ne morejo biti sporni (*in claris non fit interpretatio*), saj se mora dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila primarno razlagati tako, kot se glasi, šele v primeru, če je nejasna, pa se lahko razlaga v korist ponudnikov. Kot nejasne je tako mogoče obravnavati le tiste zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki glede na dikcijo ali glede na kontekst objektivno gledano omogočajo več različnih razlag, zato morebitna nejasnost, ki izvira izključno iz subjektivnega dojemanja ponudnika, ne more biti relevantna. Nasprotno ravnanje naročnika bi pomenilo nedopustno spreminjanje ali dopolnjevanje dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po izteku roka za prejem ponudb, s tem pa tudi kršitev načel transparentnosti javnega naročanja in enakopravne obravnave ponudnikov.

V konkretnem primeru Državna revizijska komisija ugotavlja, da sporna zahteva ne omogoča različnih tolmačenj, saj je jasna, zato jo je treba razlagati tako, kot je zapisana. Vlagateljevimi navedbami, da je pravilo oblikovano tako, da morajo ponudniki izpolniti le nekatere postavke, ni mogoče slediti. Naročnik je namreč nedvoumno zahteval, da morajo ponudniki priložiti izpolnjen ponudbeni predračun z vsemi listi (zavihki) dokumenta, ki so sestavljeni iz rekapitulacije predračunske vrednosti in podrobne specifikacije te vrednosti, strukturirani po vrstah opreme oz. posameznih delih. Že iz navadnega je mogoče ugotoviti, da je naročnik jasno zahteval, da ponudniki predložijo v celoti izpolnjen ponudbeni predračun (zahteva se nanaša na razčlenjen ponudbeni predračun, torej na: rekapitulacijo, zavihke in podrobno specifikacijo vrednosti, strukturirano po posameznih postavkah oziroma delih znotraj posameznih zavihkov). Nadalje pa je naročnik še podrobno navedel zavihke, ki so sestavni deli ponudbenega predračuna, ter zahteval, da jih ponudnik izpolni z vnosom posameznih postavk v za-to predvidena polja. Upošteva dikcijo in kontekst navodila, ki se nanaša na izpolnjevanje ponudbenega predračuna ter obliko ponudbenega predračuna, ki je jasno določala polja predvidena za izpolnjevanje, je mogoče jasno ugotoviti, da ravno naročnikova besedna zveza »posameznih postavk« implicira na individualno izpolnjevanje vsake posamezne postavke posebej in ne le nekaterih poljubnih postavk. Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da bi kljub umankanju besede »vseh« posameznih postavk, vsakemu razumno obveščnemu in povprečno skrbnemu ponudniku moralo biti znano, da navodil ni mogoče interpretirati na način, da je naročnik dopustil izpolnjevanje zgolj poljubnih postavk, pač pa vseh postavk v za to predvidenem polju (torej edinem odklenjenem polju: »cena na enoto« stolpec E). Zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tako ni mogoče razumeti na način, da ponudniki izpolnijo zgolj poljubne postavke. Naročnik pa glede na dikcijo zahteve niti ni imel podlage, da bi vsebini zahteve dajal

širši pomen kot izhaja iz konteksta navodila, posledično tudi ni imel podlage, da bi vlagatelj pomanjkljivo izpolnjen ponudbeni predračun štel kot ustrezen, takšno ravnanje bi namreč pomenilo kršitev načela transparentnosti (6. člen ZJN-3) in prve povedi drugega odstavka 67. člena ZJN-3, skladno s katero dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za prejem ponudb ne more več spreminjati.

Vlagatelj nadalje zatrjuje, da so cene postavk v določenih delih vključene v ceno kompleta oziroma ovrednotene z 0,00 EUR. Zatrjuje še, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne omejuje, da postavk ni mogoče ovrednotiti s ceno 0 EUR, poleg tega dodaja, da cena posameznih postavk ni relevantna, bistvena je namreč skupna ponudbena vrednost za izvedbo predmetnega javnega naročila.

Naročnik vlagateljevim navedbam nasprotuje in zatrjuje, da v delih, kjer vlagatelju očita pomanjkljivosti v ponudbenem predračunu, ne gre za komplete in dodaja, da je, ne glede na to, kaj je običajno, potrebno predvsem upoštevati določila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Zatrjuje še, da vlagatelj v prazna polja ni vpisal ničesar, iz njegovega predračuna tako ni razvidna volja, da neizpolnjene postavke ponuja po ceni 0 EUR. Tudi sicer iz nobenega dela ponudbe ni razvidno, da bi bile te postavke zajete v drugih cenah, kot je bilo to mogoče ugotoviti v zadevi na katero se sklicuje vlagatelj (sklep Državne revizijske komisije 018-237/2015), takšne pomanjkljivosti pa ne more sanirati s predložitvijo splošne izjave.

Državna revizijska komisija najprej izpostavlja, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče razbrati navodila ali zahteve, ki bi omogočalo izpolnitev ponudbenega predračuna tako, da ponudniki izpolnijo le cene kompletov, za ostale postavke pa bi se štel, da so v ceni kompletov vključene. Kot je že zgoraj ugotovljeno, je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila vsebovala jasno in nedvoumno zahtevo, da ponudniki izpolnijo ponudbeni predračun v celoti. Prav tako Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik vlagateljeve ponudbe ni označil za nedopustno, iz razloga ker bi bile nekatere postavke ponujene po ceni 0 EUR, pač pa iz razloga ker ponudbeni predračun vlagatelja ni izpolnjen v celoti, kot je bilo to zahtevano v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Glede na navedeno Državna revizijska komisija revizijskih navedb iz katerih izhaja, da je cena 0,00 EUR sprejemljiva, ni vsebinsko obravnavala.

Državna revizijska komisija je vpogledala v ponudbeni predračun vlagatelja in ugotovila, da vlagatelj v dokumentu: »*Priloga 1: Predračunska cena JN 11/2024 Mobilni tračni transporter (sklop 1: Izdelava prenosnega in mobilnega tračnega transporterja)*«:

- v zavihku »*MTT – popis materiala in del*« postavk v predvidenih poljih za vpis cene na enoto ni izpolnil v 94 poljih, in sicer v poljih E17-26, E29-35, E39, E60, E80-89, E102-161, E174 in E180-183,
- v zavihku »*PTT – popis materiala in del*« postavk v predvidenih poljih za vpis cene na enoto ni izpolnil v 47 poljih, in sicer v poljih E12-21, E24-30, E34, E78-102 in E119-122, ter
- v zavihku »*Priključne omarice ob T-10*« postavk v predvidenih poljih za vpis cene na enoto ni izpolnil v sedmih poljih, in sicer v poljih E8-13 in E15.

Naročnik je Excel dokument ponudbenega predračuna oblikoval tako, da je bil stolpec E »*cena na enoto*« odklenjen, ponudniki so morali vanj vnesti cene na enoto posamezne postavke, stolpec F »*vrednost*«, pa je bil oblikovan tako, da je prikazoval izračun količine in cene na enoto, vanj ponudniki niso mogli posegati, saj je bil zaklenjen.

Iz vpogleda v vlagateljev ponudbeni predračun gre ugotoviti, da v zgoraj izpostavljenih postavkah ni izpolnil zahtevanega polja »*cena na enoto*«, kar pomeni, da ni ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj sicer zatrjuje, da je izpolnil vse postavke oziroma, da

jih ponuja po ceni 0 EUR, vendar navedenemu ni mogoče slediti. Ker vlagatelj zgoraj navedenih postavk ni izpolnil, iz ponudbene dokumentacije ni mogoče ugotoviti vlagateljeve volje ali sporne postavke sploh ponuja, ali jih ponuja po ceni 0 EUR, itd. V kolikor se vlagatelj s tem v zvezi sklicuje na ceno 0,00 EUR, ki je prikazana v stolpcu F »vrednost« ponudbenega predračuna, Državna revizijska komisija ugotavlja, da navedenega ni mogoče sprejeti kot eno izmed možnih načinov izpolnitve ponudbenega predračuna. Vlagatelj se namreč ne more šele v postopku pravnega varstva uspešno sklicevati, da cena v stolpcu F, iz katerega izhaja vrednost »0,00 EUR«, predstavlja z njegove strani ponujeno ceno na enoto, gre namreč za končno vrednost postavk, ki je oblikovana neodvisno od vlagateljeve volje. Stolpec F je namreč nastavljen na način, da s formulo preračunava končno vrednost upošteva količino in ceno, ki bi jo za posamezne postavke predračuna moral določiti in vpisati vlagatelj, česar pa vlagatelj v konkretnem primeru ni izpolnil. Glede na navedeno naročnik ni imel podlage za ugotovitev, da je vlagateljeva ponudba skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj zatrjuje tudi, da zgolj zaradi neizpolnitve posameznih postavk ponudbenega predračuna še ni mogoče ugotoviti, da le-teh ne ponuja. Pri tem se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-237/2015. Državna revizijska komisija ugotavlja, da gre za drugačno dejansko stanje, saj je bil v zadevi, na katero se sklicuje vlagatelj, ponudbeni predračun oblikovan tako, da ni bilo mogoče ugotoviti, ali je ponudnik sporno postavko izpolnil s ceno na enoto 0 EUR ali je v tem delu sploh ni izpolnil, saj je v obeh primerih (neizpolnitve ali vpisa »0« kot cene na enoto) v tabeli tako pri ceni na enoto kot pri vrednosti postavke izhajal zapis: »-«. Ob takem dejanskem stanju naročnik ni imel podlage za ugotovitev, da izbrani ponudnik spornih postavk ne ponuja. V konkretnem primeru pa se dejansko stanje v bistvenem razlikuje od takratnega, saj je iz ponudbenega predračuna vlagatelja povsem jasno mogoče ugotoviti, da polj, predvidenih za izpolnitev s ceno na enoto, vlagatelj ni izpolnil, posledično njegova ponudba ni skladna z zahtevo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Nadalje vlagatelj zatrjuje, da je s predložitvijo obrazca OBR-1 v točki 5, 6 in 8 podal izjavo, da ponudba velja za celotno naročilo v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik temu nasprotuje in pojasnjuje, da s splošno izjavo ne more sanirati pomanjkljivosti v ponudbenem predračunu, pri čemer se sklicuje tudi na prakso Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-276/2014, 018-181/2016, 018-231/2017, 018-112/2018, 018-087/2013.

Državna revizijska komisija je že večkrat poudarila, da sta natančnost in skrbnost pri pripravi ponudbene dokumentacije ter njena skladnost z vsemi naročnikovimi zahtevami v postopku oddaje javnega naročanja temeljni interes in dolžnost, ki zavezuje vsakega razumno obveščenega ter povprečno skrbnega ponudnika. Ker je torej ponudnik tisti, ki mu je v vsakokratnem postopku javnega naročanja naloženo breme priprave dopustne ponudbe, je obenem tudi tisti, ki nosi posledice neizpolnitve omenjene dolžnosti. Ponudbeni predračun predstavlja enega najpomembnejših in bistvenih delov ponudbe, zaradi česar ni odveč poudariti, da ga morajo ponudniki izpolniti s posebno skrbnostjo, pomanjkljivosti v ponudbenem predračunu, pa kot gre slediti naročniku, ni mogoče nadomestiti s predložitvijo splošnih izjav. Kot že navedeno je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila jasno določil, da morajo ponudniki izpolniti ponudbeni predračun in ga priložiti ponudbi, zaradi česar so vlagateljeva zatrjevanja, da že s predložitvijo splošne izjave izkazuje, da ponudba velja za celotno javno naročilo in so posledično pomanjkljivo izpolnjene postavke ponudbenega predračuna že zajete v skupni ponudbeni vrednosti, neutemeljena. Kot navedeno splošna izjava ne more nadomestiti izrecno določenih zahtev, ki se nanašajo na bistveni del ponudbe – ponudbeni predračun.

Nenazadnje Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj zatrjuje tudi, da cene na enoto posameznih postavk niso relevantne, saj naj bi bilo bistveno le kakšna je skupna ponudbena vrednost izvedbe celotnega javnega naročila.

Državna revizijska komisija je v predmetnem sporu že večkrat pojasnila, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila od ponudnikov zahteval, da izpolnijo celoten ponudbeni predračun (navedeno zajema navedbo skupne ponudbene cene in natanko specificirano tudi ceno na enoto posamezne postavke oziroma opreme predmetnega javnega naročila). Vlagatelj ne more šele po poteku roka za prejem ponudb uspešno uveljaviti, da je cena na enoto »*irrelevantna*«, upošteva tretji odstavek 25. člena ZPVPJN po preteku roka, določenega za predložitev ponudb, namreč ne more navajati kršitev, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane pred potekom tega roka, razen če to dopušča ta zakon in v primerih, ko dokaže, da zatrjevanih kršitev objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred tem rokom. Posledično Državna revizijska komisija revizijskih navedb v tem delu ni vsebinsko obravnavala.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj v obravnavanem primeru ni uspel dokazati naročnikovih kršitev ZJN-3 pri presoji dopustnosti vlagateljeve ponudbe. Zato je skladno s 1. alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevke za revizijo kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.